

PROGRAMACIÓN DIDÁCTICA DE ANÁLISE

Contenido

Introdución.....	3
Obxectivos xerais do curso.....	5
Contidos.....	6
Contidos temporalizados por curso e avaliación.....	6
Contidos mínimos esixibles.....	8
Metodoloxía didáctica.....	9
Medidas para atención á diversidade, alumnado ACNEE y ACNEAE e acción tutorial xeral.....	11
Atención á diversidade.....	11
ACNEE e ACNEAE.....	12
Acción tutorial.....	12
Avaliación.....	13
Ferramentas de avaliación.....	13
Criterios de avaliación.....	13
Criterios de cualificación.....	14
Actividades de recuperación e reforzo para alumnado coa materia pendente:.....	14
Recuperación durante o curso.....	14
Avaliación extraordinaria.....	14
Proba de acceso a 6º de GP.....	14
Recuperación de materias pendentes.....	15
Avaliación do proceso de ensinanza-aprendizaxe.....	15
Ampliación de matrícula.....	16
Bibliografía.....	17

Introdución

A disciplina de análise ocuparase de analizar todo tipo de música segundo un desenvolvemento histórico, comezando no canto gregoriano e rematando na música do século XXI. Afondarase nas formas principais do sistema tonal funcional que, por falta de tempo, non poidan ser tratadas nos cursos de harmonía (xa que o tempo que se lle pode adicar á análise nesa materia é escaso).

Desde xeito, os alumnos e alumnas que rematen o grao medio terán un coñecemento exhaustivo da harmonía tonal funcional, ademais dun coñecemento analítico da música doutras épocas, ou sexa, unha cultura musical completa.

A disciplina da análise está pensada para os alumnos e alumnas que desexen orientar a súa carreira fundamentalmente cara a interpretación. Pretende subministrar non só o coñecemento teórico dos principais elementos e procedementos compositivos (harmonía, contrapunto, etc.) senón tamén unha serie de factores tipo histórico indisociables do feito musical coma fenómeno cultural, así como de tipo psicoperceptivo, ademais de proporcionar unha serie de ferramentas metodolóxicas que permitan afrontar a análise dende todos aqueles puntos de vista de relevancia.

Utilizaranse criterios lingüísticos, así coma os de sincronía e diacronía, quizais os que máis se adaptan á análise musical. A valoración de toda a obra musical débese realizar tendo en conta que esta pertence a un estilo, ou alomenos a un autor e unha época, que só adquire a súa dimensión exacta cando son comprendidos coma amplos momentos sincrónicos relacionados intimamente cos estilos ou épocas anteriores e posteriores, formando así unha pequena porción do amplo todo que é, en resumidas contas, a Historia da Música.

Nos derradeiros anos ademais do campo da análise enriquecese con contribucións procedentes doutros campos como a Física e a Psicoloxía. O análise estrutural está baseado na psicopercepción. É na mente e a súa conexión cos estímulos físicos onde debe investigarse a orixe e causas que determinan a nosa percepción e conseguinte comprensión musical, e con elo, as asociación e formas mínimas de cuxa suma haberá de resulta-la forma global: o análise estrutural está intimamente baseado na psicopercepción, e só pode ser plenamente comprendido neses termos.

A análise debe formar parte dos estudos musicais dende o comezo, aínda que é nos últimos cursos do grao profesional onde adquire relevancia. A estas alturas dos seus estudos os alumnos xa posúen os coñecementos necesarios para afondar nunha materia de importancia tan cuestionable.

A análise comprenderá dende o estudo do gregoriano ata a actualidade, co fin de poder contemplar con gran perspectiva o contexto diacrónico no que se insiren os distintos momentos sincrónicos. Para elo deberase basear no estudo dun reducido número de obras representativas dos distintos períodos e estilos que, traballadas tan fondamente como sexa posible, proporcionar unha ampla visión das técnicas musicais occidentais, así como dos criterios metodolóxicos que poderán ser aplicados ó análise destas obras.

Así mesmo non se desbotarán referencias a músicas non occidentais, dada a utilidade da comparación entre elementos afíns con traxectorias culturais diferentes.

Non só se trata de asimilar teoricamente unha serie de coñecementos técnicos ou estilísticos, senón incluír prácticas de identificación auditiva dos distintos elementos e procedementos estudados.

Obxectivos xerais do curso

Para que os procesos de ensinanza-aprendizaxe teñan sentido e sexan verdadeiramente significativos é necesario que estes se ordenen en base a uns obxectivos claros, predeterminados e coñecidos por tódalas partes implicadas.

Os obxectivos da ensinanza do análise no grao profesional serán os seguintes segundo o Decreto 203/2007 da Consellería de Educación e Ordenación Universitaria:

- a) Coñecer os principais elementos e procedementos compositivos das distintas épocas e autores, dende o canto gregoriano ata a actualidade. Para elo proporcionarase ó alumno ou alumna unha información teórica sobre as principais técnicas compositivas de cada época, así coma sobre as principais ideas e estéticas de cada período. Esta información precederá ao análise das obras. Farase especial fincapé nos estilos da práctica tonal: Barroco, Clasicismo e Romanticismo.
- b) Analizar obras dende diferentes puntos de vista que permitan avanzar na súa comprensión. Amosarase ó alumno/a como o análise pode realizarse fixando a atención en diferentes parámetros, ou sobre o mesmo pero con distinta atención, obtendo así unha visión global da obra: macroestruturas e microestruturas, proporcións, tonalidade, harmonía (cadenzas, acordes e procedementos modulatorios), temática e motívica, textura, ritmos, dinámica, agóxica, tímbrica, articulacións, etc.
- c) Comprender a interrelación dos procedementos compositivos das distintas épocas coas estruturas formais que se derivan deles. Tentarase relacionar sempre a estrutura pequena (progresións de acordes, series, etc.), coa estrutura grande da obra, permitindo así unha comprensión global. Para elo o alumno/a realizará sempre que sexa posible un esquema xeral da obra analizada, na que se detalle a súa estrutura.
- d) escoitar internamente as obras analizadas. Realizaranse análises sen audicións, de forma que o alumno deberá imaxina-lo son da obra. Isto é importante, xa que non sempre dispomos dunha gravación da peza que debemos analizar.
- e) Tocar esquematicamente nun instrumento polifónico as fórmulas harmónicas máis características das obras analizadas.

Estes obxectivos aplicaranse na súa totalidade a ambos cursos, dado que se aplica de forma xeral na técnica da análise, coa única diferenza de aplicarse ós contidos de cada curso correspondente.

Contidos

No mesmo Decreto cítanse os contidos seguintes:

- a) Coñecemento básico dos principais e dos máis básicos elementos e procedementos compositivos das épocas e dos autores, dende o canto gregoriano ata a actualidade (incluíndo referencias á música non occidental).
- b) Estudo dos principais elementos e procedementos compositivos (harmonía, contrapunto, etc.) a partir de obras de diferentes épocas e autores, dende o canto plano a actualidades (incluíndo referencias á música non occidental) e dende distintos puntos de vista analíticos, tamén se estudarán os feitos históricos e psicoperceptivos indisociables do fenómeno musical.
- c) Práctica auditiva e instrumental dos elementos e procedementos aprendidos que conduza á súa interiorización.

Contidos temporalizados por curso e avaliación.

Os contidos de tipo conceptual a desenvolver durante estes dous cursos serán os seguintes:

CONTIDOS 5º CURSO DO GRAO PROFESIONAL

1ª AVALIACIÓN:

Unidade 1: O canto gregoriano e os cantos monódicos populares. Modos gregorianos.

Unidade 2: A orixe da polifonía. A idea de consonancia. Principais formas. A cláusula substitutiva.

Unidade 3: O motete, o conductus e o organum desenrolado.

2ª AVALIACIÓN:

Unidade 4: Ars Nova (S. XIV). Isorritmia. Principios de organización compositiva.

Unidade 5: Renacemento. A nova consonancia. Texturas e formas.

Unidade 6: Cancións acompañadas. Monodías. Polarización baixo-melodía.

Unidade 7: Primeiras formas especificamente instrumentais. A Suite.

Unidade 8: Música vocal e música instrumental no Segundo Barroco.

3ª AVALIACIÓN:

Unidade 9: O sistema tonal funcional no senso de Rameau.

Unidade 10: Música vocal: a Cantata e o Oratorio.

Unidade 11: A ópera do Terceiro Barroco.

Unidade 12: Música instrumental: Fuga, Sonata e Concerto.

Unidade 13: Preclasicismos (Rococó, estilo galante, estilo sensible, etc).

CONTIDOS 6º CURSO DO GRAO PROFESIONAL

1ª AVALIACIÓN:

Unidade 1: Escola de Mannheim. O Clasicismo. Claridade do sistema tonal funcional. Formas principais.

Unidade 2: A forma sonata.

Unidade 3: Outros movementos da sonata. Movemento lírico.

Unidade 4: Minueto clásico.

Unidade 5: Rondó e rondó sonata.

Unidade 6: O cuarteto de cordas.

Unidade 7: A sinfonía.

Unidade 8: A escea de ópera mozartiana.

Unidade 9: O concerto clásico.

2ª AVALIACIÓN:

Unidade 10: Evolución da composición no Romanticismo. Novidades harmónicas. Extensión das formas clásicas. Evolucións da sonata. O scherzo. Aparición do neomodalismo e debilidade do sistema tonal. Música cromática.

Unidade 11: Finais do S. XIX. Neomodalismo e postromanticismo. Diversas opcións ó sistema tonal funcional.

3ª AVALIACIÓN:

Unidade 12: Primeiros anos do S. XX. Impresionismo e atonalismo. A obra de Debussy e a Segunda Escola de Viena. Primeiras vangardas: primitivismo, futurismo, atonalismo, etc.

Unidade 13: Período de entreguerras. Dodecafonismo e neoclasicismo. Principais utilizacións da serie e a volta ós valores clásicos.

Unidade 14: Período de posguerra. A grande revolución. Un novo concepto da música. Serialismo integral.

Unidade 15: Música textural. O xesto grande.

Unidade 16: Compositores independentes. Influenzas doutras culturas. Minimalismo, cita, neotonalismo... A composición musical hoxe.

Contidos mínimos esixibles.

- a) Coñecemento básico dos principais e máis básicos elementos e procedementos compositivos das épocas e dos autores, dende o canto gregoriano ata o a actualidade.
- b) Coñecemento a través da análise dos compoñentes da linguaxe musical (macroestruturas e microestruturas, proporcións, tonalidade, harmonía).
- c) Coñecemento das cadenzas, acordes e procedementos modulatorios (temática motívica, textura, ritmo, dinámica, agónica, tímbrica, articulación, etc.), a partir de obras de diversas épocas e autores, dos estilos da práctica tonal: Barroco, Clasicismo e Romanticismo.
- d) Práctica auditiva e instrumental dos acordes e das fórmulas harmónicas máis características das épocas da práctica tonal, que conduza á súa interiorización.

Metodoloxía didáctica

Basearase no aprendizaxe por descubrimento en situación que fomenten a creatividade e autonomía dos alumnos e alumnas. A aprendizaxe é un proceso persoal de cada discente que o profesor non pode impoñer ou substituír, só estimular e facilitar de acordo ó interese do aprendiz.

A metodoloxía basearase nos seguintes principios metodolóxicos:

- a) Formación personalizada.
- b) Participación e colaboración dos pais e nais ou titores.
- c) Efectiva igualdade de dereito entre os sexos.
- d) Desenvolvemento das capacidades creativas e do espírito crítico.
- e) Fomento dos hábitos de comportamento democrático.
- f) Autonomía pedagóxica.
- g) Atención psicopedagóxica e a orientación educativa e profesional.
- h) Metodoloxía activa.
- i) Relación co entorno social, económico e cultural.

Habrá que prestar especial atención ó aspecto colectivo da clase de análise, aproveitando para desenvolver a motivación e o interese do alumno ou alumna. Ó ser un grupo grande será o profesor o que ostente o papel de líder, pero tentarase conseguir unha variedade de traballos que abranquen dende o individual ó colectivo pasando polos pequenos grupos.

Tentarase evitar a polarización clásica de función, deixando ós alumnos e alumnas a toma dun papel activo. O modelo docente deberá ser dinámico e integrador, compartindo a responsabilidade, estimulando o diálogo e a participación ordenada dos alumnos, facilitando a aprendizaxe por descubrimento, integrando as suxestións dos alumnos adaptándose mellor ás súas necesidades.

O ambiente de traballo é tamén importante. Tentarase adaptar a clase ás características propias e sempre cambiantes de cada grupo de alumnos. O profesor deberá establecer na clase unha autoridade clara, pero as súas correccións deberán ser sempre construtivas e sen xestos nin comentarios despectivos que poidan resultar ofensivos. O profesor interesarse igualmente por todos os alumnos e alumnas, evitando os diálogos excesivamente personalizados. Os problemas específicos trátanse na tutoría.

Para que os discentes estean verdadeiramente motivados deberán coñecer exactamente os obxectivos e plano de cada actividade e ser estimulados nos seus centros de interese comprendendo a funcionalidade do que aprenden.

Neste senso, e dado o carácter eminentemente teórico que dita materia tivo dende antigo, será importante dentro do posible, realizar todo tipo de actividades que permitan comprender ó alumno ou alumna que se trata dunha materia viva, importante para a súa formación musical. Ademais a avaliación deberá ser continua, formadora e orientadora, e estimularase a motivación baseada na autoestima e os reforzos positivos.

Poderanse utilizar técnicas de grupo orientadas a fomentar o traballo e a reflexión en grupo.

As actividades de ensinanza serán de diferentes tipos segundo o grupo e os contidos, conceptos, procedementos e actitudes que se queiran desenvolver. Para ensinar conceptos farase uso das actividades expositivas (tanto por parte do profesor ou do alumno ou alumna coma dos grupos de alumnos). Tamén se poden organizar discusións ou debates, os cales requirirán unha preparación previa individual ou por equipos e un protocolo de funcionamento claros. O moderador será normalmente o profesor. A análise das partituras farase de forma colectiva alternándoa co traballo individual.

Medidas para atención á diversidade, alumnado ACNEE y ACNEAE e acción tutorial xeral

Atención á diversidade

No contexto destes cursos de análise, é importante recoñecer a diversidade de perfís e niveis de habilidade entre os estudantes. Aínda que no grupo non haxa alumnado con necesidades especiais identificadas, é fundamental promover un ambiente inclusivo que aborde as diferentes formas en que o alumnado aprende e se desenvolve musicalmente. As medidas de diversidade céntranse en adaptar o ensino para satisfacer as necesidades individuais de cada alumno e promover unha aprendizaxe equitativa e accesible. A continuación móstranse algunhas das medidas que se levarán a cabo:

- **Diferenciación de contidos:** Os contidos ofertaranse con diferentes niveis de dificultade para que os estudantes poidan progresar ao seu propio ritmo. Isto incluírá exercicios de harmonía e actividades que van desde o básico ata o avanzado, que ofrecen oportunidades de ampliación e consolidación de coñecementos.
- **Apoio individualizado:** aínda que non haxa alumnos con necesidades especiais identificadas, ofrecerase apoio individualizado para aqueles que o precisen. Isto incluírá sesións de consulta individuais para resolver dúbidas ou dificultades concretas que poidan xurdir.
- **Flexibilidade nas avaliacións:** permitirase certa flexibilidade nas avaliacións para acomodar as necesidades do alumnado. Por exemplo, pode ofrecer opcións para proxectos ou tarefas para que os estudantes poidan escoller aqueles que mellor se axusten ás súas fortalezas e áreas de interese.
- **Accesibilidade dos recursos:** garantirase que todos os materiais de aprendizaxe sexan accesibles e que os recursos estean dispoñibles en diferentes formatos segundo sexa necesario.
- **Comunicación aberta:** fomentaranse a comunicación aberta e regular co alumnado para comprender as súas necesidades e preocupacións individuais. Animaranse aos estudantes a que expresen as súas preocupacións e busquen apoio cando sexa necesario.
- **Foco na aprendizaxe autodirixida:** potenciarase o desenvolvemento de habilidades de aprendizaxe autodirixida, permitindo que o alumnado controle o seu propio progreso e adapte o seu estudo segundo as súas necesidades individuais.
- **Promoción da diversidade cultural:** a diversidade cultural será recoñecida e valorada no contexto da música e da harmonía, o que enriquecerá a experiencia de aprendizaxe e favorecerá a comprensión intercultural.

Aínda que non haxa alumnado con necesidades especiais identificados neste grupo, estas medidas de atención á diversidade garanten que todos os estudantes teñan a oportunidade de aprender de forma eficaz e de sentirse valorados no ambiente de aprendizaxe en harmonía.

ACNEE e ACNEAE

No tocante ós grupos nos que se identifiquen estudantes con necesidades educativas especiais (ACNEE) o alumnado con necesidade específica de apoio educativo, incluíndo neste grupo ós alumnos e alumnas con altas capacidades, (ACNEAE), se seguirán rigorosamente os protocolos oficiais establecidos pola Xunta de Galicia. Calquera medida específica de atención á diversidade para estes estudantes se determinará en consulta directa cos profesionais que diagnosticasen o caso, como psicólogos, pedagogos ou especialistas en educación inclusiva. A prioridade é garantir que estes estudantes reciban o apoio necesario para maximizar a súa aprendizaxe e desenrolo, mentres se promove un entorno educativo inclusivo e equitativo para todos.

Acción tutorial

Implementaranse medidas de acción tutorial destinadas a brindar apoio e orientación ós estudantes no seu desenrolo musical e académico, como a comunicación aberta e regular entre os estudantes e o profesor para abordar preguntas, preocupacións ou desafíos específicos que puidesen surxir durante o curso. Débese destacar nesta liña que é especialmente frecuente que os alumnos non coñezan as diferentes opción para continuar os seus estudos de música. O obxectivo principal destas medidas é proporcionar un ambiente de apoio e guía para que cada estudante descubra as posibilidades no seus estudos musicais.

Aínda que non se especifique ó longo do texto, as medidas desta sección (diversidade, ACNEE, ACNEAE e acción tutorial) implicarán a toda a comunidade educativa.

Avaliación

A avaliación do alumnado será continua e integradora polo que é requisito indispensable para superar a materia a asistencia regular ás clases e a realización das actividades programadas que puideran desenrolarse ó longo do curso. Ademais, segundo os principios metodolóxicos mentados na anterior sección, será de máxima importancia a actitude do alumnado perante tanto o profesor coma os compañeiros e compañeiras.

Ferramentas de avaliación

A avaliación basearase fundamentalmente en dúas ferramentas. A primeira será traballo do profesorado: a observación directa durante as clases, que será rexistrada no caderno do profesorado. Valorarase a actitude, o traballo diario e documentarase a asistencia.

Na avaliación do traballo diario terase en conta non só a asistencia a clase e o traballo en clase, senón parámetros como a puntualidade ás clases, comportamento, actitude, participación, etc. ademais da realización das propostas de traballo dentro e fóra da aula e as melloras paulatinas que se irán apreciando en ditos traballos e nas propias probas.

A segunda ferramenta corresponde ó alumnado, será o portafolio. Nel iranse incluíndo exercicios propostos ó longo do curso. Estes poderán ser traballados ó longo de todo o curso, e o alumno ou alumna poderá ir pedindo ó profesor correccións previas. Polo carácter continuo do traballo nas dúas ferramentas, enténdese que a avaliación é continua en ambos casos.

No 6º curso poderase substituír parte do traballo do portafolio por exames no senso tradicional. Isto débese a que os discentes que decidan facer acceso a un conservatorio superior enfrontaranse a unha proba deste tipo, e deben estar preparados para este tipo de probas.

Haberá unha terceira ferramenta, pero será para a avaliación da propia docencia, consistirá no uso de tests KPSI, tanto na avaliación inicial como ó longo do curso.

Criterios de avaliación

Ademais dos criterios propios da convivencia xa explicados no apartado anterior, teranse en conta os seguintes criterios:

- a) Identificar mediante a análise os elementos morfolóxicos das distintas épocas do linguaxe musical occidental.
- b) Identificar mediante a análise de obras das distintas épocas da música occidental os elementos e procedementos que configuran a forma a pequena escala.
- c) Identificar mediante a análise de obras das distintas épocas da música occidental, os elementos, procedementos e niveis estruturais que configuran a forma a gran escala.
- d) Identificar auditivamente os elementos e procedementos que configuran a forma a pequena escala.

- e) Identificar auditivamente os elementos e procedementos que configuran a forma a gran escala.

Todos estes criterios están relacionados cunha serie de coñecementos técnicos sobre as distintas técnicas compositivas de cada período histórico que haberá que coñecer, e sobre as caís o alumno ou alumna pode ser avaliado.

Criterios de cualificación

A nota da materia será dada nun 60% pola nota do caderno do profesor e nun 40% pola nota do portafolio. A nota global para considerar a proba superada será de 5.

No caso de detectar plaxio nalgunha parte avaliable, esta levará automaticamente a calificación de 0.

Actividades de recuperación e reforzo para alumnado coa materia pendente:

Recuperación durante o curso

Seguindo coa filosofía da avaliación continua, as ferramentas de avaliación da segunda avaliación incluírán os exercicios e probas da primeira, e nas ferramentas de avaliación da terceira avaliación incluírán os exercicios e probas da primeira e segunda avaliación para que poidan recuperalas aqueles que non as teñan superado ó longo do curso. Con iso, haberá casos nos que se poida entender superado un trimestre anterior mediante os traballos correspondentes do portafolio.

Avaliación extraordinaria

No caso de a nota das actividades do portafolio non cheguen ó aprobado, ou no caso de que, sempre a proposta do profesor, o alumno ou alumna desexe subir a súa cualificación numérica, o alumno ou alumna deberá facer unha proba extraordinaria.

Contidos da proba:

Estará constituída por un ou máis dos seguintes exercicios:

- Análise escrita: realización da análise dunha peza ou fragmento seguindo o esquema aprendido na clase.
- Análise auditivo: realización dunha análise auditiva seguindo este mesmo esquema.
- Preguntas teóricas ou teórico-prácticas: sobre os contidos nun formato ben tipo test ou de resposta curta a criterio do profesor.

Criterios para a corrección das probas:

Avaliaranse cada unha das preguntas propostas de 0 a 10 e estas serán ponderadas segundo a rúbrica da proba. A nota mínima respecto a análise escrita e as preguntas deberá ser 4, para realizar a ponderación correspondente (de non ser así nestes aspectos, a proba constará como non superada).

Criterio para a cualificación das probas:

A nota global para considerar a proba superada será de 5.

Proba de acceso a 6º de GP

Contidos da proba:

- Análise dunha obra/as ou fragmentos (dende canto gregoriano ata Barroco ambos inclusive). Trataráse os seguintes aspectos (eliminando aqueles que non fose pertinentes tratalos na obra ou fragmento proposto):
 - Análise sintáctico (frases, semifrases, etc.), incluíndo neste apartado as cadencias principais así como a súa tonalidade/modalidade.
 - Análise textural.
 - Análise rítmico.
 - Análise harmónico/modal (se procede) da obra completa proposta ou dun fragmento.
 - Análise formal (esquema e explicación da mesma).
- Preguntas teóricas ou teórico-prácticas co formato de resposta curta sobre os contidos do 5º curso de análise (dende o canto gregoriano ata o Barroco, ambos inclusive).

Criterios para a corrección das probas:

Avaliaranse cada unha das preguntas propostas de 0 a 10 e estas serán ponderadas segundo a rúbrica da proba. A nota mínima respecto a análise sintáctica, formal e ás preguntas teóricas, deberá ser 4, para realizar a ponderación correspondente (de non ser así nestes aspectos, a proba constará como non superada).

Criterio para a cualificación das probas:

A nota global para considerar a proba superada será de 5.

Recuperación de materias pendentes

O alumnado coa Análise de 5ºGP pendente, asistirá ás clases de 5º curso e realizará as mesmas tarefas e probas. A avaliación e a cualificación será a ordinaria no curso.

Avaliación do proceso de ensinanza-aprendizaxe

Verá dada polos resultados dos tests KPSI que se fagan ó longo do curso.

Ampliación de matrícula

Se houbera algún alumno o alumna proposto para ampliación de matrícula, levarase a cabo unha avaliación durante o primeiro trimestre para determinar a súa madurez de aprendizaxe e responsabilidade no estudio. Se, segundo criterios obxectivos, se demostrara que o discente tivera a capacidade adecuada para o curso que cursa e para o curso ó que desexa acceder, e esta avaliación é respaldada polo informe da totalidade do profesorado que lle imparte docencia, entón o Concello Escolar do centro poderá autorizar excepcionalmente a ampliación da súa matrícula para curso seguinte.

No caso dos alumnos ou alumnas non propostos, pero aprendizaxe destacado, propondrase ós mesmos no caso de cumpriren os seguintes requisitos:

- Rendemento académico: Considerarase o historial pasado de calificacións e o desempeño no curso actual, asegurando que o discente es estea a manter un nivel adecuado de rendemento.
- Comportamento y responsabilidade: Evaluarase a actitude e o comportamento do estudante na aula, a súa puntualidade e a entrega de tarefas, demostrando una responsabilidade constante cara os seus estudos.

En ningún caso se aceptarán propostas de ampliación para alumnado en 6º de GP, e as propostas de ampliación non eximen de alcanzar os requisitos mínimos na materia.

Bibliografía

Caplin, William E. (2013). *Analyzing Classical Form. An Approach for the Classroom*. Oxford University Press.

Lester, Joel. (2005). *Enfoques analíticos de la música del siglo XX*. Akal.

Lorenzo de Reizábal, Arantza y Lorenzo de Reizábal, Margarita. (2005). *Análisis musical. Claves para entender e interpretar la música*. Boileau.

Roldán Samiñán, Ramón. (1998). *Análisis de las formas musicales*. Ediciones Si Bemol.

Szekely, Katalin. (2020). *Análisis 1º*. Editorial Piles.

Szekely, Katalin. (2020). *Análisis 2º*. Editorial Piles.